

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1314/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Хемијско-прехранбене технолошке школе, Београд, чији је пуномоћник Саша Станковић, адвокат из ..., са умешачем на страни тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Мићовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Ранковић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3901/23 од 23.11.2023. године, у седници одржаној дана 20.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3901/23 од 23.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3901/23 од 23.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 36396/21 од 09.12.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да се са свим лицима и стварима исели и преда у посед тужиоцу двособан стан који се налази у стамбеној згради у улици ... бр. ..., стан број ..., на четвртм спрату зграде, Нови Београд. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужицу накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.800,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да умешачу на страни тужиоца накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3901/23 од 23.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен као неоснован захтев умешача на страни тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Питање дејства изјаве о раскиду уговора о закупу стана на одређено време у ситуацији када је судском одлуком у радном спору против послодавца поништена одлука о додели стана која је била основ за закључење уговора о закупу стана на одређено време, довољно је расправљено у судској пракси, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права. У овом поступку се није расправљало о праву тужене на поштовање дома јер је тужена тек у жалби истакла приговор мешања у њено право на дом, иако је реч о материјално-правном приговору који се у жалби не може истицати према одредби члана 372. став 2. ЗПП. Одлука Врховног суда Рев 8197/21 од 11.05.2023. године, коју тужена истиче као пример другачије судске праксе, не потврђује наводе ревизије о различитом поступању у истој правној ствари, с обзиром да се односи на другачије чињенично стање. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени разлог за изјављивање посебне ревизије.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тужбу у овој парници са захтевом за иселење и предају у посед, тужилац је поднео 20.04.2021. године, а као вредност предмета спора означио је износ од 10.000,00 динара. Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Драгана Маринковић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић